

Τροπολογία 3**Marco Valli**

εξ ονόματος της Ομάδας EFDD

Έκθεση**A8-0038/2017****Reimer Böge, Pervenche Berès**Δημοσιονομική ικανότητα για την ευρωζώνη
2015/2344(INI)**Πρόταση ψηφίσματος (άρθρο 170 παράγραφος 4, του Κανονισμού) για την αντικατάσταση της μη νομοθετικής πρότασης ψηφίσματος A8-0038/2017****Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με τη δημοσιονομική ικανότητα για την ευρωζώνη***Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,*

- έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ) και τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,
- έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 472/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2013, για την ενίσχυση της οικονομικής και δημοσιονομικής εποπτείας των κρατών μελών στη ζώνη του ευρώ τα οποία βρίσκονται αντιμέτωπα ή απειλούνται με σοβαρές δυσκολίες όσον αφορά τη χρηματοοικονομική τους σταθερότητα¹,
- έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 473/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2013, σχετικά με κοινές διατάξεις για την παρακολούθηση και την εκτίμηση των σχεδίων δημοσιονομικών προγραμμάτων και τη διασφάλιση της διόρθωσης του υπερβολικού ελλείμματος των κρατών μελών στη ζώνη του ευρώ²,
- έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1173/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Νοεμβρίου 2011, για την αποτελεσματική επιβολή της δημοσιονομικής εποπτείας στη ζώνη του ευρώ³,
- έχοντας υπόψη την οδηγία 2011/85/ΕΕ του Συμβουλίου, της 8ης Νοεμβρίου 2011, σχετικά με τις απαιτήσεις για τα δημοσιονομικά πλαίσια των κρατών μελών⁴,
- έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1174/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Νοεμβρίου 2011, σχετικά με κατασταλτικά μέτρα για τη

¹ ΕΕ L 140 της 27.5.2013, σ. 1.

² ΕΕ L 140 της 27.5.2013, σ. 11.

³ ΕΕ L 306 της 23.11.2011, σ. 1.

⁴ ΕΕ L 306 της 23.11.2011, σ. 41.

διόρθωση των υπερβολικών μακροοικονομικών ανισορροπιών στην ευρωζώνη¹,

- έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1175/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Νοεμβρίου 2011, που τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1466/97 του Συμβουλίου για την ενίσχυση της εποπτείας της δημοσιονομικής κατάστασης και την εποπτεία και τον συντονισμό των οικονομικών πολιτικών²,
- έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1176/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Νοεμβρίου 2011, σχετικά με την πρόληψη και τη διόρθωση των υπερβολικών μακροοικονομικών ανισορροπιών³,
- έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1177/2011 του Συμβουλίου, της 8ης Νοεμβρίου 2011, που τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1467/97 για την επιτάχυνση και τη διασαφήνιση της εφαρμογής της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος⁴,
- έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη θέσπιση του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας (ΕΜΣ),
- έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη Σταθερότητα, τον Συντονισμό και τη Διακυβέρνηση στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση (ΣΣΣΔ),
- έχοντας υπόψη την έκθεση των πέντε Προέδρων της 22ας Ιουνίου 2015 με τίτλο «Η ολοκλήρωση της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης της Ευρώπης»,
- έχοντας υπόψη το άρθρο 52 του Κανονισμού του,
 - A. λαμβάνοντας υπόψη ότι στη Συνθήκη ζητείται από την Ένωση να εργαστεί προς την κατεύθυνση της βιώσιμης ανάπτυξης με γνώμονα την οικονομική ανάπτυξη, με στόχο την πλήρη απασχόληση και την κοινωνική πρόοδο, καθώς και την προώθηση της οικονομικής, κοινωνικής και εδαφικής συνοχής και της αλληλεγγύης μεταξύ των κρατών μελών·
 - B. λαμβάνοντας υπόψη ότι η Ευρωπαϊκή Νομισματική Ένωση, που δημιουργήθηκε με τη Συνθήκη του Μάαστριχτ, έχει ανακόψει την ανάπτυξη κρατών μελών και αποτελεί τον λόγο για τον οποίο αυτά τα κράτη μέλη βρίσκονται σήμερα σε ύφεση και αντιμετωπίζουν αποπληθωρισμό και υψηλά επίπεδα ανεργίας·
 - Γ. λαμβάνοντας υπόψη ότι, μετά την αναγκαστική σύγκλιση που επιτεύχθηκε κατά την περίοδο που προηγήθηκε της εισαγωγής του ενιαίου νομίσματος, καταγράφηκε στη ζώνη του ευρώ αύξηση των διαρθρωτικών αποκλίσεων, οι οποίες μείωσαν την ικανότητά της να αντιμετωπίζει τους κραδασμούς·
 - Δ. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι ρυθμιστικές προσαρμογές και διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις που έχουν επιβληθεί τόσο σε ευρωπαϊκό όσο και σε εθνικό επίπεδο έχουν επιδεινώσει

¹ ΕΕ L 306 της 23.11.2011, σ. 8.

² ΕΕ L 306 της 23.11.2011, σ. 12.

³ ΕΕ L 306 της 23.11.2011, σ. 25.

⁴ ΕΕ L 306 της 23.11.2011, σ. 33.

την ήδη δύσκολη οικονομική και κοινωνική κατάσταση·

- Ε. λαμβάνοντας υπόψη ότι, από τη σύστασή του, το ενιαίο νόμισμα είχε ως αποτέλεσμα την επιδείνωση των αποκλίσεων μεταξύ των ελλειμματικών και πλεονασματικών χωρών, γεγονός που οδήγησε σε αφόρητες μακροοικονομικές ανισορροπίες, ιδίως για πολλές χώρες της περιφέρειας, πράγμα το οποίο αντικατοπτρίζει το γεγονός ότι είναι διαρθρωτικά αδύνατο για το ενιαίο νόμισμα να διασφαλίσει πραγματική σύγκλιση και συνοχή εντός μιας νομισματικής ζώνης η οποία απέχει πολύ από το να είναι βέλτιστη·
 - ΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι αδυναμίες της ΟΝΕ έχουν οξυνθεί εξαιτίας μέτρων όπως το «εξάπτυχο» και το «δίπτυχο», καθώς και μέσω της καθιέρωσης του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου και της δημιουργίας νέων μέσων όπως ο ΕΜΣ·
 - Ζ. λαμβάνοντας υπόψη ότι τα θεσμικά όργανα της ΕΕ και η Ένωση συνολικά δεν έχουν λάβει καθόλου υπόψη τους τις καταστροφικές συνέπειες των επιλογών τους για τους πολίτες και τις μικρές ευρωπαϊκές επιχειρήσεις σε πολιτικό και οικονομικό επίπεδο·
 - Η. λαμβάνοντας υπόψη ότι η εμπιστοσύνη των Ευρωπαίων πολιτών στο ευρωπαϊκό εγχείρημα έχει μειωθεί σημαντικά τα τελευταία χρόνια·
 - Θ. λαμβάνοντας υπόψη ότι όλες οι προσπάθειες που καταβλήθηκαν κατά τις τελευταίες δεκαετίες για να επιτευχθεί μεγαλύτερη δημοσιονομική και πολιτική ολοκλήρωση εντός της ζώνης του ευρώ υπήρξαν μάταιες·
 - Ι. λαμβάνοντας υπόψη ότι το ισχύον πλαίσιο οικονομικής διακυβέρνησης κυριαρχείται από υπερεθνικούς τεχνοκρατικούς φορείς και διακυβερνητικές δομές των κυριότερων κρατών της ΕΕ, και εκτιμώντας ότι αυτό έρχεται σε αντίθεση με το κυριαρχικό δικαίωμα των κρατών μελών να επιλέγουν με δημοκρατικά μέσα τις οικονομικές και κοινωνικές πολιτικές που θεωρούν κατάλληλες και ότι, ως εκ τούτου, υπονομεύεται σημαντικά η πολιτική νομιμοποίηση των αποφάσεων που λαμβάνονται·
1. τονίζει ότι ο εσφαλμένος σχεδιασμός της ΟΝΕ, ελλείψει των αναγκαίων συνθηκών μιας βέλτιστης νομισματικής ζώνης, έχει δημιουργήσει και προωθήσει μη βιώσιμες μακροοικονομικές ανισορροπίες και ανισομέρειες εντός της ζώνης του ευρώ, οδηγώντας στην συσσώρευση υπερβολικών πλεονασμάτων και αντίστοιχων ελλειμμάτων στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών· επισημαίνει την πολιτική μη βιωσιμότητα της αρχιτεκτονικής της ΟΝΕ, όπως φαίνεται από τις πολλαπλές παραβιάσεις του νομικού πλαισίου· υπογραμμίζει ότι το ευρώ έχει λειτουργήσει ως ο πλέον διχαστικός παράγοντας της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης από τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο έως σήμερα·
 2. τονίζει ότι το ενιαίο νόμισμα είχε ασύμμετρες και καταστροφικές επιπτώσεις στις ασθενέστερες οικονομίες, οι οποίες αναγκάστηκαν να προβούν σε μια επώδυνη προσαρμογή εσωτερικής υποτίμησης εξαιτίας ενός νομίσματος που είναι υπερτιμημένο ως προς τις οικονομίες τους, ενώ οι ισχυρότερες οικονομίες της ζώνης του ευρώ αφέθηκαν να επεκτείνουν τις εξαγωγές τους και να συσσωρεύουν μεγάλα και διαρκή εξωτερικά πλεονάσματα·
 3. επισημαίνει ότι η κρίση απέδειξε ότι μια κοινή νομισματική πολιτική «ενιαίας

αντιμετώπισης» δεν μπορεί να αντιμετωπίσει τους ασύμμετρους κραδασμούς στη ζώνη του ευρώ και ότι η έλλειψη δυνατότητα διακύμανσης των νομισμάτων μετακυλίνει το βάρος της προσαρμογής στις πιο αδύναμες οικονομίες της ζώνης του ευρώ, οι οποίες αναγκάζονται να προχωρήσουν στην πιο οδυνηρή εσωτερική υποτίμηση προκειμένου να ανακτήσουν την ανταγωνιστικότητά τους·

4. υπενθυμίζει ότι η Οικονομική και Νομισματική Ένωση έχει περιοριστεί σε ένα άκαμπτο σύστημα σταθερών συναλλαγματικών ισοτιμιών και μη βιώσιμων δημοσιονομικών κανόνων· διαπιστώνει με λύπη του ότι μετά από μια μακρά και επίπονη περίοδο ονομαστικής προσαρμογής, θα έπρεπε να είναι σαφές ότι οποιαδήποτε μεταρρύθμιση της δομής της ΟΝΕ που θα ωθείται από την επιβολή πολιτικών λιτότητας και διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων θα επηρέαζε όλα τα μέλη της ζώνης του ευρώ·
5. παρατηρεί ότι το ισχύον πλαίσιο οικονομικής διακυβέρνησης στα πλαίσια του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης (ΣΣΑ), του «εξάπτυχου» και του «δίπτυχου» καθώς και του Δημοσιονομικού Συμφώνου, περιορίζει αδικαιολόγητα τον ζωτικό χώρο της φορολογικής πολιτικής των κρατών μελών της ζώνης του ευρώ, στερώντας τους τα βασικά αποτελεσματικά μακροοικονομικά εργαλεία σε ένα πλαίσιο ασθενούς ζήτησης και αναποτελεσματικής νομισματικής πολιτικής·
6. τονίζει ότι οι υφιστάμενοι μηχανισμοί και τα υφιστάμενα μέσα συντονισμού εμποδίζουν αδικαιολόγητα τα κράτη μέλη να επιλέγουν με δημοκρατικό τρόπο τις οικονομικές πολιτικές που κρίνουν αναγκαίες και κατάλληλες για την ιδιαίτερη κατάστασή τους·
7. καλεί την Επιτροπή να διακόψει την επιβολή μέτρων λιτότητας και να επιτρέψει στα κράτη μέλη να διεξάγουν τις οικονομικές πολιτικές που χρειάζονται προκειμένου να καταπολεμηθεί η πρωτοφανής ανεργία, η φτώχειας και οι κοινωνικοοικονομικές ανισότητες, σε πλαίσιο σεβασμού της οικονομικής κυριαρχίας·
8. παρατηρεί ότι τα αντισυμβατικά μέτρα νομισματικής πολιτικής που δρομολόγησε η ΕΚΤ μετά την κρίση δεν είχαν τα αποτελέσματα που υποτίθεται ότι θα είχαν· υπενθυμίζει ότι το τεράστιο ποσό ρευστότητας που διοχετεύθηκε στις αγορές έχει παραμείνει κλειδωμένο μέσα στο χρηματοπιστωτικό σύστημα και έχει χρησιμοποιηθεί από τις τράπεζες για κερδοσκοπικές δραστηριότητες και όχι για τη χρηματοδότηση και στήριξη της πραγματικής οικονομίας· παρατηρεί ότι η πρωτοφανής ρευστότητα ενδέχεται με την πάροδο του χρόνου να έχει επιβλαβείς συνέπειες στη δομή της παραγωγής·
9. τονίζει ότι οι υφιστάμενες Συνθήκες και μηχανισμοί θα επέτρεπαν ορισμένα μόνο από τα απαραίτητα βήματα προς ένα πιο βιώσιμο και δημοκρατικό πλαίσιο, και τονίζει ότι η αναθεώρηση των Συνθηκών είναι απαραίτητη για την αντιμετώπιση των διαρθρωτικών αδυναμιών της θεσμικής διάρθρωσης της ΟΝΕ·
10. σημειώνει με ανησυχία ότι η τρέχουσα θεσμική ανταλλαγή απόψεων σχετικά με τα μέτρα που απαιτούνται για την περαιτέρω εμπάθυνση του συντονισμού των πολιτικών βάσει της έκθεσης των πέντε προέδρων εξακολουθεί να βασίζεται σε μεγάλο βαθμό σε δόγματα, δηλαδή στη μη αναστρεψιμότητα του ενιαίου νομίσματος και σε συνταγές

που απέτυχαν παταγωδώς να υποστηρίξουν την οικονομική ανάπτυξη, την απασχόληση και τη σύγκλιση στη ζώνη του ευρώ, παρατείνοντας έτσι την ατέρμονη οικονομική και κοινωνική κρίση και επιταχύνοντας την αποσύνθεση της ΕΕ·

11. επισημαίνει ότι η Ένωση Κεφαλαιαγορών θα ενίσχυε την περιπλοκότητα και τη διασύνδεση του χρηματοπιστωτικού συστήματος της ΕΕ, με αποτέλεσμα να ζημιωθεί η χρηματοπιστωτική σταθερότητα·
12. εκφράζει την ανησυχία του για τις αρνητικές επιπτώσεις της Τραπεζικής Ένωσης· επισημαίνει ότι το παρόν ενιαίο εποπτικό πλαίσιο έχει αποδειχτεί ότι μεροληπτεί σημαντικά υπέρ της αντιμετώπισης του πιστωτικού κινδύνου ενώ αγνοεί εξ ολοκλήρου τους χρηματοοικονομικούς συστημικούς κινδύνους· πιστεύει ότι οι κανόνες διάσωσης με ίδια μέσα θα πρέπει να ανακληθούν σε εκείνα τα κράτη μέλη όπου η εφαρμογή τους αντιβαίνει στην προστασία των αποταμιεύσεων η οποία αναγνωρίζεται από τα εθνικά συντάγματα, και ότι αντιθέτως τα τραπεζικά τους συστήματα θα πρέπει να υποστηριχθούν από μια εθνική κεντρική τράπεζα που θα ενεργεί ως δανειστής έσχατης ανάγκης· επισημαίνει ότι οι προτεινόμενοι μηχανισμοί ανάκαμψης και εξυγίανσης, όπως οι μηχανισμοί μεταβατικής χρηματοδότησης και το Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης, δεν αποτελούν επαρκή και αξιόπιστα εργαλεία για την υποστήριξη της εξυγίανσης των μεγαλύτερων ευρωπαϊκών τραπεζών· θεωρεί, ως εκ τούτου, ότι η Τραπεζική Ένωση απέτυχε να αυξήσει τη σταθερότητα του τραπεζικού τομέα·
13. θεωρεί ότι το Ευρωπαϊκό Ταμείο Στρατηγικών Επενδύσεων (ΕΤΣΕ) έχει αποδειχθεί ανεπαρκές μέσο για την αντιμετώπιση του μεγάλου επενδυτικού κενού στην ΕΕ και για τη στήριξη της ανάκαμψης από την κρίση· εκφράζει τη λύπη του για τη χρήση συμπράξεων δημόσιου και ιδιωτικού τομέα και τη μεροληψία υπέρ των έργων υποδομής μεγάλης κλίμακας που έχουν σοβαρές επιπτώσεις στο περιβάλλον και δεν προσφέρουν προστιθέμενη αξία·
14. πιστεύει ότι το ευρώ δεν δικαίωσε τις προσδοκίες για σταθερότητα, σύγκλιση, ανάπτυξη και απασχόληση· επισημαίνει ότι οποιαδήποτε προσπάθεια να επιτευχθεί ο στόχος αυτός μέσω της δημοσιονομικής ικανότητας θα ήταν αποτελεσματική μόνο αν είχε συγκροτηθεί ένας μηχανισμός σταθεροποίησης και αντιστάθμισης με βάση σημαντικές μεταφορές από τις χώρες με πλεόνασμα υπέρ των οικονομικών τομέων που παρουσιάζουν ύφεση· πιστεύει ότι ένας τέτοιος μηχανισμός θα ήταν ανέφικτος τόσο πολιτικά όσο και τεχνικά, και απορρίπτει, ως εκ τούτου, κάθε προσπάθεια για την οικοδόμηση μιας δημοσιονομικής ικανότητας·
15. επισημαίνει ότι, για την αποτελεσματική αντιμετώπιση των ανισορροπιών και την απορρόφηση συμμετρικών και ασύμμετρων κρίσεων στην ΟΝΕ, το μέγεθος των εν λόγω μεταφορών θα έπρεπε να είναι τόσο μεγάλο ώστε θα ήταν πολιτικά και οικονομικά μη ρεαλιστικό να επιτευχθεί·
16. επισημαίνει ότι όλες οι προσπάθειες που έχουν αναληφθεί μέχρι σήμερα για να επιτευχθεί μια πιο βιώσιμη νομισματική ένωση έχουν αποβεί άκαρπες, ενώ ένα σύστημα μεταφορών που θα βασίζεται στην αλληλεγγύη και τον επιμερισμό του κινδύνου δεν αποτελεί μέρος της πολιτικής ατζέντας σχετικά με το μέλλον της ΕΕ· ζητεί, ως εκ τούτου, να δοθεί έμφαση στη διερεύνηση εναλλακτικών λύσεων·

17. εκφράζει τη βαθιά του ανησυχία σχετικά με τις προτάσεις για την ενίσχυση της νομισματικής ένωσης που εξετάζονται επί του παρόντος, οι οποίες βασίζονται στην επιβολή διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων και δημοσιονομικής εξυγίανσης στις ελλειμματικές χώρες· τονίζει ότι η περαιτέρω απώλεια οικονομικής κυριαρχίας θα όξυνε τα οικονομικά, πολιτικά και κοινωνικά προβλήματα, αντί να προσφέρει μια ουσιαστική λύση για τη σταθερότητα της ζώνης του ευρώ·
18. απορρίπτει κατηγορηματικά την ιδέα της δημιουργίας ενός Υπουργού Οικονομικών και ενός δημόσιου ταμείου για τη ζώνη του ευρώ εντός της Επιτροπής, δεδομένου ότι αυτό θα ήταν εκτός οποιουδήποτε δημοκρατικού ελέγχου και θα συνέβαλλε σε μεγάλο βαθμό στην έλλειψη πολιτικής νομιμότητας και λογοδοσίας προς τους Ευρωπαίους πολίτες·
19. υπογραμμίζει, κατά συνέπεια, την επείγουσα ανάγκη να διερευνηθούν εναλλακτικές λύσεις για να αποκατασταθεί η ευημερία, η πλήρης απασχόληση και η κοινωνική συνοχή στην ΕΕ· τονίζει την ανάγκη σεβασμού του δικαιώματος των κρατών μελών να ασκούν κυριαρχικό έλεγχο στη νομισματική και τη δημοσιονομική πολιτική, που είναι ο μοναδικός τρόπος για να διασφαλιστεί η δημοκρατική νομιμοποίηση και να διατηρηθεί ένα δίκαιο και επαρκές σύστημα κοινωνικής πρόνοιας και δημόσιες υπηρεσίες υψηλής ποιότητας, με ταυτόχρονη καταπολέμηση της ανεργίας, της φτώχειας και των κοινωνικών ανισοτήτων·
20. πιστεύει ότι το πλαίσιο της οικονομικής διακυβέρνησης δεν πρέπει να εμποδίζει κυρίαρχα κράτη μέλη να λαμβάνουν αντικυκλικά μέτρα για να αντιμετωπίζουν τα ποσοστά υψηλής ανεργίας και φτώχειας και να τονώνουν την οικονομική ανάπτυξη· υπογραμμίζει την επείγουσα ανάγκη για άρση των δημοσιονομικών περιορισμών της Επιτροπής για δημόσιες επενδύσεις και κοινωνικές πολιτικές μέσω μιας ριζικής αναθεώρησης των Συνθηκών και του «εξάπτυχου» και του «δίπτυχου», καθώς και για κατάργηση του δημοσιονομικού συμφώνου·
21. θεωρεί ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να εφαρμόζουν μια διαρθρωτική μεταρρύθμιση του τραπεζικού τομέα στηριγμένη στον σαφή και υποχρεωτικό διαχωρισμό των επενδυτικών και των εμπορικών δραστηριοτήτων, με βάση το μοντέλο του νόμου Glass-Steagall, εάν κρίνουν ότι αυτό αποτελεί κατάλληλη πορεία ώστε να αποφευχθεί η συσσώρευση συστημικών κινδύνων, να μειωθούν οι αλληλεξαρτήσεις και οι κίνδυνοι εντός του τραπεζικού τομέα και να ενισχυθεί η ανθεκτικότητά του· τονίζει ότι αυτός θα μπορούσε να είναι ένας τρόπος για να λυθεί αποτελεσματικά το ζήτημα των τραπεζών που είναι «πολύ μεγάλες για να χρεοκοπήσουν» και να προληφθεί η ανάγκη για διασώσεις με δημόσιους πόρους·
22. εκφράζει τη λύπη του για το γεγονός ότι το σημερινό πολιτικό αδιέξοδο εμποδίζει την πιθανότητα να βρεθεί αποτελεσματική λύση για την έξοδο των ευρωπαϊκών οικονομιών από την ύφεση· εκφράζει την ανησυχία ότι υπάρχει κίνδυνος η παράταση της τρέχουσας οικονομικής στασιμότητας και πολιτικής κρίσης να οδηγήσει σε χαοτική και ανεξέλεγκτη αποσύνθεση της ζώνης του ευρώ· τονίζει την επείγουσα ανάγκη να σχεδιαστεί η συντεταγμένη και συντονισμένη διάλυση της νομισματικής ένωσης, ενώ στο ενδιάμεσο να προβλεφθούν δημοκρατικοί μηχανισμοί για την εθελοντική αποχώρηση ενός κράτους μέλους από τη ζώνη του ευρώ·

23. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στον πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, στην Επιτροπή, στο Συμβούλιο, στην Ευρωομάδα, στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, στον Διευθύνοντα Σύμβουλο του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας και στα κοινοβούλια των κρατών μελών.

Or. en